

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

DUMINICA DINAINTEA NAȘTERII DOMNULUI

(A Sfinților Părinți după trup ai Domnului);
(Genealogia Mântuitorului)

†) SF. CUV. DANIIL SIHAȘTRUL;
SF. MC. SEBASTIAN ȘI ZOE;
SF. IER. MODEST,
ARHIEPISCOPUL IERUSALIMULUI

Astăzi s-a citit, la Dumnezeiasca Liturghie, primul capitol al Evangheliei după Sfântul Apostol Matei. În această duminică, ultima înaintea Nașterii Domnului, Biserica ne arată cuvinte cu care începe Noul Testament. Aceste cuvinte amintesc atât de Sfinții Strămoși după Trup ai Mântuitorului, care reprezintă istoria Vechiului Testament de la Părintele Credinței, Avraam, până la Hristos, dar și de Nașterea Domnului, moment care inaugurează istoria Noului Testament. Este una din cele mai emoționante pagini de istorie sfântă, pentru că face legătura între cele două mari epoci ale credinței.

DORUL ÎNTÂLNIRII CU HRISTOS CEL ÎNTRUPAT

Este interesant să vedem cum introduc cei patru sfinți evangheliști evenimentul nașterii Mântuitorului Iisus Hristos. Sfinții Matei și Luca prezintă câte o genealogie: Matei deschide paginile scripturii Noului Legământ cu tabloul descendenților de la Avraam până la Iosif, logodnicul Mariei din care S-a născut Mântuitorul, iar Luca stabilește un arbore familial care urcă de la dreptul Iosif până la Adam cel întâi creat. În schimb, Sfinții Marcu și Ioan nu fac referire la descendența trupească, ci la obârșia dumnezeiască a lui Hristos. Astfel, Sfântul Marcu deschide scrierea sa prin cuvintele: „începutul Evangheliei lui Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu”, iar Sfântul Ioan Teologul începe prin binecunoscuta formulă: „La început era Cuvântul și Cuvântul era la Dumnezeu și Dumnezeu era Cuvântul”, arătând amândoi că motivul pentru care au scris

este tocmai filiația divină a Învățătorului lor.

Sfântul Matei, ca evreu trăitor într-o epocă în care spița neamului își valida apartenența curată la neam și credință, vrea să dovedească, în paginile Evangheliei sale, că Domnul Iisus a împlinit, în viața și faptele Lui, toată rânduiala strămoșească, de la scrierile prorocilor și până la prescripțiile Legii mozaice. Cel mai bun exemplu în acest sens și totodată cel mai simplu de observat este acela al textelor din Vechiul Testament (așa-numitele prorocii mesianice), pe care primul evanghelist le asociază diferitelor momente și etape din viața și activitatea pământească ale Mântuitorului Hristos: nașterea din Fecioară (Isaia 7, 14) în Betleem (Miheia 5, 1), întoarcerea din Egipt (Osea 11, 1), uciderea pruncilor (Jeremia 31, 15) și multe altele.

Genealogia Mântuitorului Hristos este și nu este, în același timp, întâmplătoare. Ea este întâmplătoare pentru că cei care s-au învrednicit să-și înveșnicească numele prin paginile Scripturii Sfinte și să poarte astăzi titlul de „Sfinți Strămoși după Trup ai Domnului”, așa cum îi numește calendarul și mineiul, nu au fost uniți de o conștiință specială a apartenenței la istoria întrupării lui Mesia, ci au fost oameni foarte diverși: de la regi, profeți și patriarhi ai poporului ales, până la femei care nu aveau un nume bun (Tamar îl înșală pe socrul ei, Iuda, deghizându-se într-o femeie de moravuri ușoare, iar Rut este moabiteancă, adică străină de neamul iudeilor, în timp ce numele Batșebe, inițial soția lui Urie heteul, este asociat cu idila avută de regele David, pentru care primește mustrarea dură a profetului Natan).

Pe de altă parte, această genealogie nu este deloc întâmplătoare, pentru că Pruncul Care Se naște, Mântuitorul Iisus Hristos, nu ține cont de nicio convenție istorică, etnică, religioasă sau morală, ci Se întrupează pentru mântuirea tuturor oamenilor. Și de aici începe cu adevărat frumusețea aventurii lui Hristos de a se fi întrupat, dar și a ucenicilor Săi de a-L fi urmat.

Toți acești Sfinți Strămoși au exprimat

așteptarea lui Israel care a devenit așteptarea noastră. Aceștia sunt strămoșii celei dintâi veniri a lui Hristos, care I-au slujit Lui fără voie, dar printr-o lucrare mântuitoare pentru noi toți. Însă, noi prin lumina Bisericii, trebuie să pregătim cea de-a doua Venire a lui Hristos, ca să mâncăm toți împreună Cina cea cerească și să se bucure Strămoșii. „În acest punct ne întâlnim și ne unim cu Strămoșii, nostalgicii primei veniri ai lui Hristos,

noi, care suntem noii strămoși care trebuie să pregătim în inimile noastre și în Biserică cea de-a doua Venire a lui Hristos”, cum spune Părintele Emilian Simonopetritul. Noi care trebuie să fim, în ciuda faptului că trăim într-o lume păcătoasă, sfinții Noului Testament. Noi care credem că va veni din nou Hristos „să judece viii și morții” și să trăim cu dorul și cu așteptarea Lui. ❀

Pr. Vlad Mîndru

Precursor al Sfântului Cuvios Paisie de la Neamț SFÂNTUL IERARH PETRU MOVILĂ, MITROPOLITUL KIEVULUI

Sfântul Ierarh Petru Movilă este una dintre cele mai reprezentative figuri ale Ortodoxiei din secolul al XVII-lea: neîntrecut teolog și cărturar, mare conducător al Bisericii, apărător al Ortodoxiei.

Neamț. Petru, în momentul în care a văzut acest sfânt odor, s-a închinat, sărutându-l; apoi l-a răscumpărat de la camaradul său cu bani de aur și, purtându-l cu sine, a cinstit memoria străbunilor credincioși. În anul 1637 a donat acest tetraevanghel Lavrei Pecerska, lăsând însemnat la pagina trei testamentul prin care ținea să fie îngropat în această mănăstire.

La 15 august 1622, Petru vizitează marea Lavră Pecerska de lângă Kiev. Rămâne definitiv aici, căci chemarea lui Hristos devine mai puternică decât cea a lumii.

Este călugărit în 1627, este hirotonit, și devine curând stareț al Lavrei Pecerska. Pune bazele unui colegiu, pe care îl va transforma apoi în cunoscuta și apreciată Academie duhovnicească din Kiev, unde va învăța mai târziu și Cuviosul Paisie de la Neamț.

În anul 1633 este ales Mitropolit al Kievului, al Galatiei și a toată Rusia (Rusia mică, adică Ucraina). A înființat tipografia la Kiev și Lvov pentru a revigora cultura ortodoxă din Rusia, tipărind numeroase cărți de slujbă, de învățătură, de apologie ortodoxă, precum și traduceri ale Sfinților Părinți. Cea mai mare realizare pe tărâm teologic este „Mărturisirea de credință”, ca răspuns la lucrările cu același nume ale lui Meletie Smotrițki, cu vădite nuanțe catolice, și a celei atribuite patriarhului ecumenic Chiril Lucaris, tributare concepției calvine.

S-au organizat două Sinoade în care a fost expusă învățătura ortodoxă de credință din această „Mărturisire” creștină: la Kiev în anul 1640 și la Iași în 1642. Sinodul panortodox de la Iași a aprobat Mărturisirea lui Petru Movilă la data de 11 mai 1643, ea devenind în mod oficial Mărturisirea de credință a Bisericii de Răsărit.

Mitropolitul Petru Movilă a trecut la cele veșnice pe 22 decembrie 1646. A fost înmormântat în biserica cea mare a Lavrei Pecerska, unde odihneau și alți ierarhi

ucraineni. Din păcate în anii celui de-al doilea război mondial, bombardamentele au distrus biserica și au spulberat mormintele.

Biserica Ortodoxă a Ucrainei îl canonizează în anul 1996, iar Biserica Ortodoxă Română recunoaște oficial canonizarea în 2002 și-l trece în calendar în 22 decembrie. ❀

Colind ceresc

Cerul și-a deschis soborul

- Lerui, Doamne, Ler -

au pornit cu plugușorul

îngerii prin cer.

Merg cu pluguri de oglindă

și de giuvaier,

toți luceferii colindă

- Lerui, Doamne, Ler -

Vântul suflă cu lumina

- Lerui, Doamne, Ler -

în buhai de lună plină

legănat în ger.

Patru heruvimi cu glugă

albă de oier

sub ferești colinde-ndrugă,

- Lerui, Doamne, Ler -

N-au venit cu grâu la poartă,

ci au rupt din ger

stele mari ca să le-mpartă,

- Lerui, Doamne, Ler -

Și-n Florar de roade grele,

- Lerui, Doamne, Ler -

va fi câmpul cer de stele

tolănit sub cer?

Numai tu aștepți în tindă,

- Lerui, Doamne, Ler -

suflete ce n-ai colindă

și nu știi Prier.

Nici un cântec alb nu vine

fălfâind mister,

cu o stea și pentru tine,

- Lerui, Doamne, Ler - ❀

Avăzut lumina zilei la 21 decembrie 1596, la Suceava, în familia hatmanului Simeon Movilă, domn al Țării Românești (1601-1602) și Moldovei (1606-1607) și a soției sale Marghita. În amintirea străbunicului său Petru Rareș, pruncul a fost botezat Petru. Cu citirea cărților sfinte și cu frica de Dumnezeu a fost deprins mai ales de unchiul său Gheorghe Movilă, mitropolitul Moldovei.

După moartea tatălui (1607) împreună cu familia pribegeste prin Țara Românească și mai apoi se stabilește definitiv în Polonia. Învățătura începută în țară și-o va continua la vestita școală a „Frăției” ortodoxe din Lvov, unde va învăța și Mitropolitul Dosoftei, și la Academia Zamoiska. Studiază limbile latină, greacă, slavonă și polonă, la care se adăugă gramatica, poetica, retorica, dialectica, teologia. Face studii și la Sorbona.

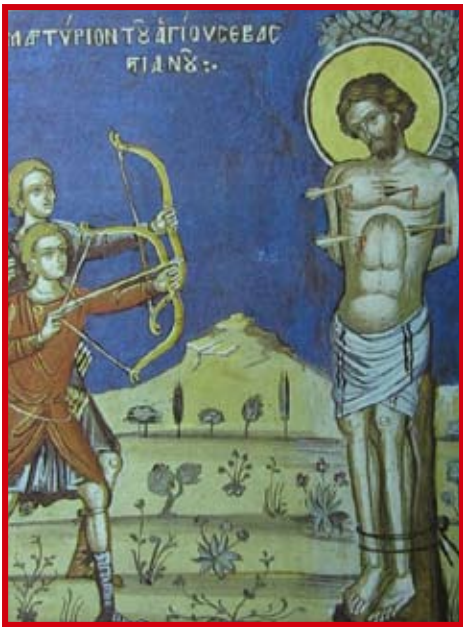
Potrivi obiceiului nobililor polonezi, și-a însușit mânăuirea armelor și a luat parte la două lupte ale polonilor împotriva turcilor, la Țuțora (1620) și Hotin (1622). În campania de la Hotin, unul dintre camarazii de arme ai viitorului mitropolit Petru Movilă a găsit un tetraevanghel de pe vremea Voievodului Ștefan cel Mare, aparținând Mănăstirii

Radu Gyr

SFÂNTUL MUCENIC SEBASTIAN

În anul 2017 am primit din partea Arhiepiscopiei Romano-Catolice de Milano un fragment din sfintele sale moaște. PF Patriarh Daniel ne-a dat binecuvântarea de a primi și a scoate la închinare aceste moaște: ele au fost încrustate în icoana Sfântului Sebastian, fiind așezate în biserică spre închinare doar în ziua sa de prăznuire, adică 18 decembrie.

Sfântul s-a născut în cetatea Narvoniei și a copilărit și a învățat carte la Milano. A fost martirizat pe data de 20 ianuarie 287 la Roma, fiind pomenit de ortodocși și greco-catolici în ziua de 18 decembrie, iar de romano-catolici și protestanți pe 20 ianuarie.

Viața Sfântului Sebastian

S-a înrolat în armata romană în anul 283 pentru a-și ajuta semenii creștini. Era atât de apreciat de împărații păgâni Dioclețian și Maximian, încât a fost făcut căpitanul gărzii pretoriene și mai apoi senator. Pe creștinii pe care nu îi putea elibera, fiind prigoană, îi sfătuia să se jertfească pentru Domnul, el însuși fiind dornic să pătimească pentru Hristos. Aștepta doar momentul potrivit pentru aceasta.

Mergea des la Marchelin și Marcu, doi frați care fuseseră prinși și chinuți pentru că-L mărturiseau pe Hristos. Într-o zi, pe când îi sfătuia să nu se închine zeilor, ci să îndure cu bărbăție muncile, a strălucit peste fața lui o lumină dumnezeiască, încât toți s-au înspăimântat. O femeie care-și pierduse de șase ani glasul și-a recăpătat vocea pentru rugăciunile Sfântului. Și mulți păgâni au dorit să se creștineze. Nicostrat, păzitorul celor închiși, a ordonat ca toți să fie aduși la el. Sfântul Sebastian le-a dat învățătură mântuitoare, iar Nicostrat i-a dezlegat pe toți ca să fie duși la Sfântul Policarp, preotul, care i-a și botezat. 64 de oameni, împreună cu Claudiu logofătul și cei doi copii bolnavi ai săi, au fost botezați, mulți vindecându-se de bolile ce le aveau.

Aflând eparhul că Marchelin și Marcu nu vor să se închine zeilor, l-a chemat la sine pe tatăl acestora, Tracvilin, și au vorbit despre Dumnezeu și cum i-a adus botezul vindecare. Eparhul, bolnav de podagră, a primit pe

Sfinții Policarp și Sebastian și, învățând de la ei credința cea bună, a sfărâmat idolii la care se închina, pocăindu-se pentru păcatele sale, și așa a fost botezat împreună cu fiul său.

Martiriul Sfântului Sebastian

Împăratul Dioclețian l-a chemat pe Sfântul Sebastian, dar mâiniindu-se pentru mărturisirea sa creștină, a poruncit să fie dus afară din cetate, legat de un stâlp, gol, și să-i fie străpuns trupul cu săgeți. Ostașii, crezând că a murit, l-au lăsat acolo. O femeie l-a dus în casa sa și l-a îngrijit. Făcându-se sănătos, Sfântul s-a dus la Dioclețian, ca să-i arate ce face dreapta credință. Iar împăratul a poruncit să fie prins și bătut cu bețe până la moarte.

Astfel și-a dat Sfântul Sebastian sufletul în mâna Domnului și, deși păgânii i-au aruncat trupul în groapa de gunoi, sfântul s-a arătat în vedenie unei femei credincioase, Luchinia, spunându-i să-i ia trupul și să-l îngroape în catacombe,

lângă mormintele apostolilor. Iar femeia a făcut întocmai.

Biserica Apostolilor Petru și Pavel

La început catacomba s-a numit „Biserica Apostolilor”, pentru că trupurile Sfinților Apostoli Petru și Pavel au fost așezate aici în timpul persecuției lui Vespasian (258) pentru a nu fi defăimate. Constantin cel Mare va ridica un edificiu mult mai mare pentru a cinsti locul în care au stat moaștele celor doi apostoli. În secolul al VII-lea, catacomba era cel mai mare centru de pelerinaj. Din jurnalul unui pelerin, din anul 638, aflăm: „Pe calea Appia, mergi către Sfântul Sebastian, martirul al cărui trup locuiește în acest loc. Aici sunt și mormintele Apostolilor Petru și Pavel, care au fost așezați aici pentru o perioadă de 40 de ani”. Mărturie stau și inscripțiile de pe pereții încăperii, cu rugăciuni către Apostolii Petru și Pavel. Abia după perioada persecuțiilor, trupurile celor doi apostoli au fost mutate în cele două catedrale care le poartă numele. ❀

A plecat în veșnicie Domnul Eugen Rusescu

Săptămâna aceasta a plecat dintre noi domnul Eugen Ovidiu Rusescu. Familia Eugen și Georgeta Rusescu a fost de-a lungul vremii un sprijin deosebit pentru viața și activitatea Bisericii Șerban Vodă. Cu timp și fără timp, cu discreție și credință, nelipsind de la slujbele Bisericii, ajutând în tot și în toate.

Domnul Eugen Ovidiu Rusescu s-a născut la 31 ianuarie 1942, în București. De profesie inginer, a lucrat peste 40 de ani la un institut de proiectare, consultanță și management, devenit din anul 1992 Institutul de Proiectare, Consulting, Marketing SA, București. Din anul 1956 I.P.C.M. București a oferit servicii de consultanță, management și proiectare la toate nivelurile industriei românești, și nu numai, iar domnul inginer Rusescu a lucrat atât în țară, cât și în străinătate.

Împreună cu soția, doamna profesor Georgeta Rusescu, au fost nelipsiți de la biserică, mai ales în duminici și sărbători. Au o familie frumoasă, căci au un băiat, Cristian, și o nepoată, Ana, care le-a înșeninat și împlinit viața. Domnul Eugen Rusescu a fost iubit și apreciat de

toți, familie, prieteni, colegi de muncă. Iar la biserică era o bucurie pentru cei care îi erau aproape. Bun, milostiv, spovedindu-se și împărtășindu-se în cea mai bună rânduială. A fost în multe pelerinaje la locurile sfinte din țară și de peste hotare.

Ni-l vom aduce aminte ca un creștin bun, blând și veșnic în ajutorul bisericii.

Veșnică să-i fie pomenirea! ❀

NE FURĂM SINGURI CRĂCIUNUL ȘI ANUL ACESTA?

1 Principala cauză pentru care nu mai simțim atmosfera de sărbătoare o constituie necunoașterea semnificației Sărbătorilor. De aceea tindem să înlocuim Sărbătorile cu orice altceva. Mulți au auzit astăzi de Hristos (un studiu recent arată că este cel mai cunoscut personaj din istorie), dar sunt destui cei care nu cunosc cine a fost și ce a făcut. Asta în vreme ce pseudo-vedetele vremii sunt cunoscute până în cele mai mici amănunte ale vieții lor.

Din această ignoranță se ajunge la petrecerea Crăciunului sub diverse forme, care mai de care mai tentante sau inedite, care însă NU MAI AU NIMIC cu esența Crăciunului: Nașterea lui Dumnezeu cu trup. Vedem cum în ofertele de Sărbători, importanța lui Hristos se diminuează până la dispariția totală. Avem Crăciun tradițional sau modern, în club, la mall, în locuri sau țări exotice, oriunde și oricum (important e să se vândă), mai puțin cum trebuie: **în spirit creștin, în Liturghie, în Hristos**. Sunt situații în străinătate când autoritățile chiar recomandă ca în spațiul public să nu aminim de conotațiile creștine ale Crăciunului.

Toate aceste alternative la Crăciunul autentic sunt atât de superficiale și de iluzorii uneori, încât după ce le consumăm, ne dăm seama că suntem goi în continuare. Aceasta deoarece ființa noastră nu poate fi umplută de bucurie sfântă decât prin valori care înobilează sufletul și dau sens vieții, valorile divinității. Cu cât vom refuza mai mult aceste valori autentice ale sufletului, cu atât vom rata mai mult bucuria Sărbătorilor.

2. Așa ajungem la un alt substrat, mai profund, al lipsei de trăire în Sărbători: atitudinile sufletești greșite în raport cu Sărbătorile. Pilda celor poftiți la cină ne lămurește: Cina este Sărbătoarea la care suntem chemați, invitații sunt inițial aleși de organizator (Crăciunul este organizat de Însuși Dumnezeu, Cel ce se naște și om), dar refuzul acestora va determina extinderea invitației către toată lumea, indiferent de starea în care se află. Prin urmare, Sărbătorile se adresează întregii umanități. Și totuși... ne intrigă refuzul unor invitați.

În realitate, mulți dintre cei ce se plâng de pierderea bucuriei de Sărbători comit aceeași greșală ca și acești invitați. Este vorba despre refuzul sensului autentic al Sărbătorii, înlocuirea lui cu surrogat. Refuzând invitația la cină, invitații pierd esențialul: comuniunea cu semenul, pe care nimic altceva nu-l poate suplini. Bucuria unei mese în comun nu ar trebui să stea în mulțimea felurilor de mâncare, ci în virtuțile sufletești pe care și le împart mesenii. Așa apare rolul social al mesei, exprimat ideal

Aud des o vorbă: nu mai sunt Sărbătorile cum erau altădată. Nemulțumirile se referă la pierderea bucuriei de a sărbători, la lipsa de trăire autentică a Crăciunului, la diluarea atmosferei de sărbătoare sau la contextul social apăsător în care ne găsim ele. Dar de ce se întâmplă aceasta? Cine ne răpește această bucurie? Nu cumva noi înșine?

prin termenul de agapă, care derivă din grecescul „agapē”, care înseamnă iubire.

3. Dacă pătrundem și mai adânc înțelesurile pildei amintite, aflăm și mai multe motive pentru care refuzăm autenticitatea și o înlocuim cu surrogate. Motivele se regăsesc în străfundurile sufletului nostru și sunt grupate pe trei zone, asemenea situațiilor de refuz din pildă.

Prima zonă este dată de simțul exacerbant al proprietății, care produce stres, egoism și individualism. Or, bucuria nu este niciodată caracteristică celor ce trăiesc în griji, singuri și egoiști. Ca o confirmare, un interesant punct de vedere vine din zona psihologiei, afirmând că **“Suntem prea obosiți și streșați să ne mai bucurăm de Crăciun”**.

A doua zonă este ceva mai controversată, pentru că reprezintă atașamentul față de simțurile noastre trupești, în trăirea senzorială a Sărbătorilor, căutarea plăcerilor prin simțuri. Când vor înceta stimulii (Moș Crăciun, becuțele, globulețele, brazii, mâncărurile, cadourile, plimbările etc.) va dispărea imediat și bucuria. Din păcate, mulți dintre contemporani au transformat Sărbătorile exact în consumism material și chiar sexual (ce caută sexy-Crăciunițele alături de ieszlea lui Iisus??). Până și colindele au devenit kitsch, adică producție comercială de serie.

A treia zonă este și mai controversată. Este vorba de atașamentul absolut față de valorile familiale. Mulți cred că Sărbătorile se consumă doar în familie, ceea ce este total greșit, deoarece se deviază fie într-o izolare față de restul societății, fie în deviere spirituală prin „cultul familiei”, din care, iarăși, Hristos este eliminat.

Însă observ că aici se încearcă o reșezare a lucrurilor, prin deschiderea unor familii către semenii aflați în situații speciale: orfani, săraci, însingurați etc. Este reafirmarea esenței Crăciunului: Hristos Se naște nu doar pentru tine și familia ta, ci și pentru semenul tău aflat în suferință. Nu ne putem permite transformarea familiei într-o „însingurare

colectivă” (adică în loc de persoane însingurate să avem familii însingurate).

Prin urmare, cu cât trăim mai puțin creștinește Crăciunul, cu atât mai mult ni-l furăm singuri, pierzându-i bucuria. (*doxologia.ro*; pr. Eugen Tănăsescu, „Cum ne furăm singuri Crăciunul”, text prescurtat și prelucrat) ❖

Concert de colinde

Parohia Șerban Vodă vă invită la concertul de colinde organizat în data de 18 decembrie 2022, începând cu ora 17:00. Ne vor colinda copiii Grădiniței Șerban Vodă, copiii Cercului de pictură al bisericii, elevii de la Școlile Gimnaziale Șerban Vodă, George Topârceanu și Nr. 103.

La eveniment se vor alătura într-un moment inedit celebra interpretă de muzică bizantină Ribale Wehbe, alături de Grupul Vocal al Asociației „Sf. Ierarh Alexandru și Sf. Cuvioasă Parascheva de la Iași” condus de psalții bisericii noastre, Marian Știrbei și Sebastian Heltianu.

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 18-25 DECEMBRIE 2022

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 18.12	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica dinaintea Nașterii Domnului (A Sfinților Părinți după trup ai Domnului) - Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 21.12	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Sfântul Maslu
Vineri 23.12	de la 22 ³⁰	Slujba de priveghere din Ajunul Nașterii Domnului
Sâmbătă 24.12	de la 08 ⁰⁰	Parastas cu pomenirea celor adormiți
Duminică 25.12	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	(†) Nașterea Domnului (Crăciunul) - Utrenia, Sfânta Liturghie